

смѣло на богынь-тѣ, и тя лиснѣла половинѣ-тѣ отъ чорбѣ-тѣ си възъ образа му, та го прѣобразила на гущерь. Слѣдъ едно бесполезно тичаніе на горѣ на долѣ Церера ся заврнѣла въ Сициліѣ; нимфа-та Ареѳуса обадила ѣ тогава, че дѣщеря ѣ была станѣла съпруга на Плутона. Богыня-та отишла да моли Юпитера за да ѣ помогне за дѣщерѣ ѣ. Начяльникъ-тѣ на богове-ты отсѣдилъ да ся заврне Прозерпина при майкѣ си, ако не е накусила ничто въ ада. По злѣ честь тя была ханнѣла нѣколко народы зръпа, и стражарѣ-тѣ ѣ Аскалафъ нѣ былъ съгядалъ. Нѣмало что да стори та ся искажала а Юпитеръ рекълъ да си остане Прозерпина съпруга на Плутона, нѣ да прѣминува шесть мѣсяца на земѣ-тѣ. Вѣроломный Аскалафъ быде измѣненъ на бухалъ. Тука лесно ся разбира, че исторія-та на Прозерпинѣ е прѣобразена исторія на житно-то зръно. Церера ся показала немилостива камъ единъ Тессилецъ на имя Ерисихтонъ, кой-то като не потачилъ служеніе-то ѣ, а изсѣкълъ еднѣ горѣ, коя-то была ней посвятена. Тойзи злочестникъ быде обладанъ отъ толкози лакомъ гладъ, что-то откакъ погълнѣлъ всичкый си имотъ въ корема си, достигнѣлъ да продаде дѣщеркѣ си Метрѣ, коя-то надарена отъ Нептуна съ дарбѣ да ся прѣображява, минувала отъ рѣцѣ на рѣцѣ подъ различни образы, всякога продавана на новы господары. И съ това като не могълъ да ся помине, Ерезихтонъ най-сѣтнѣ изълъ и себе си. Тази басня прѣдставлява лакомы-ты хора, кои-то намѣсто да работять земѣ-тѣ, бръзатъ да ся наслаждавать съ произведенія-та ѣ, та спротивъ по-словицѣ-тѣ изидать си жито-то еще зелено.